

Atsakovė: Graikijos Respublika, atstovaujama K. Boskovits ir V. Karra

Rezoliucinė dalis

1. Per nustatytą terminą nesiėmusi visų būtinų priemonių, kad įvykdytų 2012 m. vasario 22 d. Komisijos sprendimą 2012/541/ES dėl valstybės pagalbos, kurią Graikija suteikė United Textiles SA (valstybės pagalbos priemonė SA.26534 (C 27/10, ex NN 6/09)), ir nepateikusi Europos Komisijai pakankamai informacijos apie taikant šį sprendimą priimtas priemones, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal to sprendimo 2–4 straipsnius ir SESV.
2. Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 305, 2016 8 22.

2018 m. sausio 18 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje (Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Stadion Amsterdam CV / Staatssecretaris van Financiën

(Byla C-463/16) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Apmokestinimas — Pridėtinės vertės mokestis (PVM) — Direktyva 77/388/EEB — 12 straipsnio 3 dalies a punkto trečia pastraipa — Lengvatinis PVM tarifas — H priedo 7 kategorija — Vienas paslaugos teikimas, kurį sudaro du atskiri elementai — Atrankinis PVM lengvatinio tarifo taikymas vienam iš šių elementų — Ekskursija „World of Ajax“ — AFC Ajax muziejaus lankymas)

(2018/C 083/05)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Stadion Amsterdam CV

Kita kasacinio proceso šalis: Staatssecretaris van Financiën

Rezoliucinė dalis

1977 m. gegužės 17 d. Šeštąją Tarybos direktyvą 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistą 2001 m. sausio 19 d. Tarybos direktyva 2001/4/EB, reikia aiškinti taip, kad vienas teikimas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurį sudaro du atskiri elementai – vienas pagrindinis, o kitas papildomas, kurie, jei būtų teikiami atskirai, būtų apmokestinami skirtingais pridėtinės vertės mokesčio tarifais, turi būti apmokestinamas vienu pridėtinės vertės mokesčio tarifu, taikomu šiam vienam teikimui, nustatomu remiantis pagrindiniu elementu, net jei gali būti nustatyta kiekvieno elemento kaina, sudaranti bendros galutinio pirkėjo sumokėtos kainos, kad jis galėtų pasinaudoti šiuo paslaugų teikimu, dalį.

(¹) OL C 410, 2016 11 7.